

உ

புரீ சந்தர்மௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

(Regd.)

கும்பகோணம்.

=====

நமது சாஸ்த்ரங்கள்

பர்சுரம் 17.

(விலை அணா ஒன்று)

நமது தேசத்திற்கு 'இந்தியா' என்று பெயர் வழங்குகிறது. ஹிமாலயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் இந்தியாதான். பண்டைநாளில் இதற்குப் பாரதபூமி என்று பெயர். இதில் வசிக்கிற ஜனங்களின் க்ஷேமத்திற்காக ஒவ்வொரு சாஸ்த்ரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேஹத்தைச் சௌக்கியமாக வைத்துக் கொள்வதற்காகவும், அகால மரணம் இல்லாமலிருக்கும்படி செய்வதற்காகவும் ஒரு ஸாஸ்த்ரம் உண்டு. அதற்கு ஆயுர்வேதம் என்று பெயர். ஆயுள் விருத்தி ஆகவேண்டியதற்கும், இருக்கிற வரையில் கஷ்டமில்லாமலிருக்கும்படி செய்யவும் இந்த சாஸ்த்ரம் பல உபாயங்களைச் சொல்லுகிறது. இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகும் ஓளஷதிகளைக்கொண்டு இந்தநாட்டு ஜனங்களின் ரோகங்களை நிவர்த்திக்க ஆயுர்வேதம் வழிகளைச் சொல்லியிருக்கிறது. ராஜாங்கம் ஆதரிக்காததால் மேல்நாட்டாரின் சிகிச்சை முறைகளையே ஆதரித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ராஜாங்கத்தில் மந்திரிகள் நமது ஜனங்களானபிறகு பனகால் ராஜா அவர்கள் நமது தேச ஓளஷதிகள்தான் நமக்குத்தகுதி என்றும், இதரமுறைகள் விபரீதமென்றும் நினைத்து, சென்னையில் ஆயுர்வேத பள்ளிக் கூடத்தை ஸ்தாபித்தார். மேல்நாட்டு வைத்தியமுறைக்குச் செய்யப்படும் உபகாரத்தில் ஆயிரத்தில் ஒன்றுகூட இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செய்யப் படவில்லை. ஆயினும் பனகால் ராஜா ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நல்ல படிப்புள்ள-வராகையால் நமது சாஸ்த்ரங்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று அபிமானமுடையவராக இருந்தார். அவர் இன்னும் சிறிது காலமிருந்தால் இன்னமும் அதிகமாய்ச் செய்திருப்பார். ஆயுர்வேத சாஸ்த்ரம் ஒன்றுதான் சிறிது ஆதரிக்கப் படுகிறது. நமது கணிதம் முதலியவைகளை இன்னமும் ராஜாங்கத்தார் ஆதரிக்கப்படவில்லை. மேல்நாட்டு சாஸ்த்ரங்களையே நமது பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கிறார்கள். பனகால்ராஜா ஒருவர் மந்திரியானதால் ஆயுர்வேதம் சிறிது கடாக்கூம் பெற்றது.

தேகத்தைப்பற்றி ஆயுர்வேதம் சொல்லுவது போல் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் ஒரு சாஸ்த்ரம் இருக்கிறது. மேல்நாடுகளிலும் இப்பொழுது பல சாஸ்த்ரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சென்ற நூறு வருஷங்களில்தான் அவை அவர்களால் வருத்தி செய்யப்பட்டன. பிறநாடுகளைப் பிடித்து அவர்கள் செல்லத்தில் ஓங்கினபிறகே சாஸ்த்ர அபிவிருத்திக்காகப் பணத்தைச் செலவிட்டுப் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். நமது தேசத்திலும் முன் காலத்தில்

ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ராஜாக்கள் மான்யங்களைக் கொடுத்து அவர்களைச் சாஸ்த்ரங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும்படி அபிமானித்து வந்தார்கள். நாலாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னரே, மேல்நாடுகளில் இப்பொழுது சாஸ்த்ரங்கள் அடைந்திருப்பதைக் காட்டிலும் அதிக அபிவிருத்தியை நமது தேசத்தில் அவை அடைந்திருந்தன. நம்முடைய தேஹு ஸௌக்கியத்திற்கும் ஆத்ம ச்ரேயஸிற்கும் அவைதான் சிலாக்கியம். அவைகளைத் தள்ளி விடக்கூடாது. கிருஷியில்கூட நமது தேசமுறையையே அனுஷ்டிக்கப் கிருஷியோ, வைத்தியமோ, ஆத்மலாபமோ நமது சாஸ்த்ரங்களால் பெறக்கூடிய பயன் மற்ற தேச சாஸ்த்ரங்களால் உண்டாகாது. வெள்ளைக்காரதேசம் சீதளதேசம்; அதற்கு தகுந்தபடி வைத்தியமோ சில்பமோ ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் மேஜை மேல் ஆகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடுவார்கள். அதற்குத் தகுந்தபடி வீடுகட்ட அவர்களுடைய சில்பம் ஏற்பட்டது. நாம் இலை போட்டுக்கொண்டு சாப்பிடுகிறோம். அவர்களுடைய சில்பப்படி நாம் வீடு கட்டினால் நம்முடைய ஆசாரங்கள் ஸாத்தியப்படமாட்டா. நம்முடைய கணிதம் வெகு ஸுலபமானது. எண்சுவடி, கீழ்வாய் இலக்கம் முதலியவை தெரிந்திருந்தால் ஸுலபமாகக் கணக்குப் போட்டு விடலாம். சட்டை, பௌண்டன்பேனா முதலியது நமது தேச கணிதத்திற்கு அவசியமில்லை. வாயாலேயே கணக்குப் போட்டுவிடலாம். நமது நாட்டில் ஒரு வித்தை இல்லையானால் அதைப் பிறரிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். நம்மிடம் இருக்கும் வித்தையைத் தள்ளிவிட்டு பிறரது வித்தையைக் கற்றுக்கொள்ள முயற்சிசெய்வது ஸரியல்ல. வீடு கட்டவும், சாகுபடிசெய்யவும், வைத்தியம் செய்யவும், கணக்குப்போடவும், பரிசுத்தமாக இருக்கவும், ஜீவன் முக்தன் ஆகவும் நம்மிடம் அதி சிரேஷ்டமான வித்தைகள் இருக்கின்றன. ஸங்கீதத்தில் இரண்டு மேள கர்த்தாத்தான் அவர்களுக்குத் தெரியும்; நமது ஸங்கீத சாஸ்த்ரப்படி 72 மேள கர்த்தாக்களுண்டு. நம்முடைய வித்தைகள் ஏதேனும் மறைந்திருந்தால் அதை அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். நம்முடைய வித்தைகளை அடியுடன் தள்ளி விடுதல் பெரிய தவறு. மனுஸ்மருதியில் கன்னிகையின் குணம் நன்றாக இருந்தால் குலம் நல்லதாக இராமல் போனாலும் பாதகமில்லை, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொன் சாக்கடையில் கிடந்தால் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதா? அப்படியே வித்தையை நீசனிடமிருந்தும் கிரஹித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவனிடமிருந்துதான் கிரஹிக்கவேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நமது நாட்டிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் நம்முடைய இஹலோக சாஸ்த்ரங்கள் பரலோக சாஸ்த்ரங்கள் ஆகியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதிகமாக அவர்களிடமுள்ளதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஸர்ஜரி அதாவது ரண சிகித்யை, ஸுசுருதம் என்ற சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்காலத்தில் எத்தனை விதமான ஆயுதங்கள் ஆஸ்பத்திரிகளில் உபயோகத்திலிருக்கின்றனவோ அத்தனை ஆயுதங்களும் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலீஷ் பாஷையில் 'என்லைக்ளோபீடியா ப்ரிட்டானிகா' என்று ஒரு புத்தகமிருக்கிறது. இருபது முப்பது வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அது திருத்தி வெளியிடப்படுகிறது. அதில் ஸகல விஷயங்களையும் பற்றி விஸ்தாரமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சாஸ்த்ரத்தைப் பற்றியும் சொல்லுகையில் அதன் சரித்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கு அது முதலில் தோன்றியது, எந்தக்காலத்தில் தோன்றியது, எந்தக்காலத்தில் யார் அதைப் பிறதேசங்களுக்குக் கொண்டுபோனார்கள், என்ற விவரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வான சாஸ்த்ரம், வைத்ய சாஸ்த்ரம், ஜ்யோதிஷ சாஸ்த்ரம், ரண சிகித்யை சாஸ்த்ரம், கணித சாஸ்த்ரம், பாஷா சாஸ்த்ரம், தத்துவ சாஸ்த்ரம், இலக்கண

சாஸ்த்ரம், விருக்ஷ சாஸ்த்ரம் ஆகியவைகளை எல்லாம்பற்றி அதில் சொல்லப் பட்டிருப்பதில், ரண சிகிதையை விதை இந்தியாவிலேயே முதலில் இருந்ததாகவும், அது அரேபியா வழியாக கிரீஸ் (Greece) தேசத்திற்குப் போனதாகவும், அங்கிருந்து இத்தாலி (Italy) க்குப் போனதாகவும், பிறகு ஐரோப்பா (Europe) நெடுகப்பரவினதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சாஸ்த்ரங்களும் இந்தியாவில் பூர்வத்திலேயே இருந்ததாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ரண சிகிதையை இந்தியாவிலிருந்தே தெரிந்துகொண்டதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய வைத்தியமும் வான சாஸ்த்ரமும் அரபி (Arabic) பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அங்கிருந்து ஐரோப்பாவுக்குப் போயின. ரண சிகிதையை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். இந்தியாவிலிருந்துதான் கற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ரண சிகிதையை முறை இப்பொழுது ஒருவருக்கும் தெரியாது. காரணம் அரசர்களின் ஆதரவில்லை. இப்பொழுது நமது ஜனங்களுக்கு உரிமை வந்திருக்கும்பொழுது பனகால் ராஜா சொல்பமாக ஆரம்பித்து இனி பெரியதாக ஆகிவிடக்கூடும். அந்நிய தேச வித்தையைத் தள்ளக்கூடாது, கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மனு கொல்லியிருக்கிறார். நமது வித்தையைத் தெரிந்து கொள்ளவதுதான் தேசீயக் கல்வி. வித்தைக்குப் பிரயோஜனம் ஆதம் லாபமே. தர்மசாஸ்த்ரம் அதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராஜாங்க தர்மங்களைச் சொல்வது அர்த்த சாஸ்த்ரம். சுக்கிரநீதி, சாணக்கிய தந்திரம் முதலியன அர்த்த சாஸ்த்ரங்கள், ஒருவன் பாபத்தை மூட்டை கட்டிக்கொள்ளாமல் எப்படி கடைத்தேறலாமென்பதையே தர்மசாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறது. ஆத்மா எப்பொழுதுமுள்ளது. சரீரம் அநித்தியம். சரீரத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் சாஸ்த்ரம் எங்கேயாவது தர்மசாஸ்த்ரத்துடன் முரண்படுமானால் தர்மசாஸ்த்ரத்தையே பின்பற்ற வேண்டும். காட்லிவர் ஆயில் என்ற மருந்தைச் சாப்பிடும்படி வைத்தியர் சொன்னால் தர்மசாஸ்த்ரம் அது கூடாதென்கிறது. அந்த இடத்தில் தர்ம சாஸ்த்ரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆத்மாவைக் கெடுத்துக்கொண்டு ராஜாங்க தர்ம வியவஹாரங்களில் ஈடுபட வேண்டியதில்லை. ஆகையால் அர்த்த சாஸ்த்ரத்திற்கும் தர்ம சாஸ்த்ரத்திற்கும் சண்டை வருமானால் அர்த்த சாஸ்த்ரத்தையே தள்ளிவிடவேண்டும்.

தர்ம சாஸ்த்ரம் நமது நித்திய நடவடிக்கைகளைச் சொல்லுவது. ஈச்வர ஆக்ஷைகளை நிறைவேற்றுவதால் பக்திசெய்து கடைத்தேற தர்ம சாஸ்த்ரம் வழிகாட்டுகிறது.

பகவானுடைய அடிமை என்பதற்காகச் சில அடையாளங்கள் உண்டு. பள்ளிக் கூடங்களில் 'ஸ்கௌட்' (Scouts) என்ற கோஷ்டிகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஓர் அடையாளம் உண்டு. கச்சேரியில் சேவகனாயிருப்பவனுக்கு அடையாளத்திற்காக டவாலி உண்டு. ராஜாங்கத்தில் ஸர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஓர் அடையாளமுண்டு. இந்தச் சின்னங்களைத் தரித்துக்கொள்ள எவரும் ஸங்கோஜப்படுவதில்லை. ஆனால் ஈச்வரனுடைய துளசி மாலையோ தரித்துக்கொள்ள ஸங்கோஜப்படுகிறார்கள். ஆத்மாவின் க்ஷேமத்தைப் பற்றிய நூல்கள், வேதங்கள், சாஸ்த்ரங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள் முதலியன. இதிஹாஸங்களும் புராணங்களில் சேர்ந்தவைதான். இவைகளுக்கு மூலம் வேதம். தர்ம சாஸ்த்ரம் நாம் வீட்டில் தினப்படி எப்படி நடக்கவேண்டு மென்பதையும், குலத்தின் ஒழுக்கத்தையும் சொல்லும். அது ஆசார காண்டம் என்றும் வியவஹார காண்டம் என்றும் இருவகைப்படும். மனு, யாக்குவல்கியர், பராசரர் முதலிய 18 மகரிஷிகள் தர்ம சாஸ்த்ரம்

எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு ஆதாரம் வேதமே. வேதங்களை ஆதாரமாகக்கொண்ட மதங்களுக்கு வைதிகமதங்கள் என்று பெயர். மற்றவை நாஸ்திக மதங்கள். ஜைனம், பௌத்தம் முதலியன ஈசுவரனில்லையென்றோ, வேதம் ப்ரமாணமில்லை யென்றோ சொல்லுகின்றன. ஜீனர் புத்தர் முதலியவர்களின் உபதேசங்கள் அந்த மதங்களுக்கு ஆதாரம். சைவம், வைஷ்ணவம் முதலியன வைதிக மதங்கள். சைவத்திற்கு வைதிகசைவம் என்றே பெயருண்டு. 'வேத நெறிதழைத்தோங்க' என்று பெரியபுராணம் சொல்லுகிறது. 'வேதம் தமிழ் செய்தான் மாறன் சடகோபன்' என்று நம்மாழ்வாரைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்மாழ்வாருக்குத்தான் சடகோபன் என்றும் பெயர். விஷ்ணுகோயில் ஸ்வாமி தர்சனம் ஆனபிறகு சடகோபம் வைக்கிறார்கள். சடகோபர் பரம பாகவதர்களைத் தலைமேல் கொள்வது என்பது அதன் கருத்து. அவர் பகவத்பாதத்தில் இருக்கிறார். அவரை நமது சிரஸின்மேல் வைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வைதிக மையங்கள் வேதம் முதலிய ஐந்து நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. வைதிகம் என்று அவைகளுக்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருப்பதேயல்லாமல், ஒருவருடைய பெயரைத் தனக்கு பெயராகப் பெற்றிருக்கவைல்லை. கிருஸ்துமதம் கிருஸ்துவால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்பதுபோல், நமது மதம் ஒருவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதல்ல. வேதத்தை உணர்த்தவே க்ருஷ்ணன் தான் வந்ததாக சொல்லுகிறார். அந்த வேதம் அநாதிகாலம் தொடர்வருவது. வேதத்தை மகரிஷிகளின் ஹ்ருதயத்தில் ஈசுவரன் தோன்ற வைத்து அவர்கள் மூலம் நமக்கு அருளினார். அவை எப்பொழுது ஏற்பட்டன என்று சொல்ல முடியாது. இப்படிப்பட்ட வேதம் முதலியன நமது ஷண்மதங்களுக்கு ப்ரமாணங்கள். வேதம் ஆறு ஸமயங்களுக்குப் பொது.

ஆகமங்கள் அதற்குத் தனியாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சைவாகமங்கள், அம்பாள் ஆகமங்கள், விஷ்ணு ஆகமங்கள், கணேசாகமங்கள், குமாரமந்திரம் என வெவ்வேறுண்டு. அந்தந்த தெய்வத்தை எப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்து எப்படி வழிப்பட வேண்டுமென்பதை அந்தந்த ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

சைவாகமங்கள் 28-ம், அம்பாள் ஆகமங்கள் 64-ம் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆகமத்தில் வாமபாகம் என்றும், தக்ஷிணபாகம் என்று இரண்டு வகை உண்டு. வலக்கை இடக்கை என்று அவைகளுக்கு அர்த்தம். இப்படி ஆகமங்களில் இரண்டு பிரிவிருப்பதற்குக் காரணம் தர்மசாஸ்த்ரம். சிலருக்கு ஆதாரங்களைக் கடுமையாகவும் சிலருக்கு லகுவாகவும் சொல்லி யிருப்பதேயாகும். ப்ராஹ்மணன் குடிக்கக்கூடாது. வேறு சிலர் குடிப்பது அவ்வளவு கீழ்தரமல்ல. ஆசாரங்கள் சில ஜாதிகளுக்குப் பாரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாம்ஸம் சாப்பிடக் கூடிய ஜாதியினர்கூட சில மாம்ஸங்களைச் சாப்பிடக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாம்ஸம் சாப்பிடுகிறவர்கள் கூட தாங்கள் செய்யும் காரியங்களைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டுச் சாப்பிடும்படி வாமமார்க்க ஆசாரம் ஏற்பட்டது. தக்ஷிணாசாரமாகச் செய்யவேண்டியவர்கள் வாமாசாரமாகச் செய்தால் நிந்திக்கப்படுகிறார்கள். (வாம மார்க்கம் என்று ஸ்ரீ ஆசார்யாள் சொன்னது மது மாம்ஸங்களை ஈசரார்ப்பணம் செய்யும் வழி). வாமமார்க்கத்தை அனுஸரித்துப் பிராணிகளைக் காவு கொடுப்பதை ஜீவகாருண்யச் சங்கங்கள் ஆக்ஷேபிக்கின்றன. கசாப்புக்கடைகளில் தினம் எத்தனையோ ப்ராணிகள் கொல்லப்படுகின்றன. அந்தக்கடைகளை இந்த ஜீவ காருண்ய சங்கங்கள் மறியல்

செய்வதில்லை. ஆனால் ஒரு கிராம தேவதை கோயிலில் பூசாரி கொல்வதை மறியல் செய்வார்கள். ஸர்வப்பிராணிகளையும் ஹிம்ஸிக்கக்கூடாதுடான். ஆனால் வேதம் சொல்லியிருப்பதைச் செய்வதில் பக்தி யிருந்தால் தோஷம் ஒட்டாது. திருக்கண்ணப்பர் பகவானுக்கு மாம்ஸத்தைக் கொடுத்தார். அதை ஸ்வாமி ஏற்றுக்கொண்டார். ஏனெனில் கண்ணப்பருடைய மனதில் பக்திதான் இருந்தது. தோஷ நினைப்பேயில்லை. பக்தி பூர்வமாக பாவமாகத் தோன்றும் ஒரு காரியத்தைச் செய்தாலும் தோஷமில்லை. ஆனால் ஜீவகாருண்ய சபையார்கள் ப்ராஹ்மணன் யாகம் செய்தாலும், பூசாரி தேவதைகளுக்குக் காவு கொடுத்தாலும் மறியல் செய்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்களின் ஆகாரத்திற்காகப் பிரதிதினமும் எத்தனையோ ப்ராணிகள் கொல்லப்படுகின்றன. இச்சங்கங்கள் அதைப்பற்றி ஏன் கவனிக்கவில்லை? யாகங்களைச் செய்வதிலும் கிராமதேவதை கோயிலில் ப்ரார்த்தனை நிறைவேற்றுவதிலும் மனதில் கெட்ட எண்ணமில்லை. ஆகையால் பாபமுண்டாகாது. அதிதிக்குப் பாசவைக் கொடுக்கும்படி சாஸ்த்ரம் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த அதிதி அந்தப்பசவை விஸர்ஜனம் செய்துவிட வேண்டுமென்றும் சாஸ்த்ரம் சொல்லியிருக்கிறது. அது தன்னிஷ்டப்படி திரியும்படி அவன் விட்டுவிடவேண்டும். ப்ராணிகளிடத்தில் கருணையாலேயே அப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைக்கறி ஸமர்ப்பித்தார். ஸர்வத்தையும் பரித்தியாகம் செய்துவிட வேண்டுமென்பதையே அது அறுவுறுத்துகிறது.

ஆகமங்களில் நான்கு பிரிவுகள் உண்டு. சிரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன. இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லுமுன் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டும். அநாதியான மதங்கள் எல்லாம் வைதிகமதங்களே. ஆனால் நவீன ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் வேதம் வடக்கிலிருந்து வந்ததாகவும், தென்னாட்டில் வேறு நூல் இருந்ததாகவும் சொல்லுவதுடன், ஆரியர்கள் வைதிகர்கள் என்றும், திராவிடர்கள் தென்னாட்டினர் என்றும் சொல்லி ஒரு சண்டையை கிளப்பிவிடுகிறார்கள். வடமொழியில் ஒன்பது இலக்கணமிருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் ஐந்திரம் என்பது ஒன்று. அது இந்திரனால் செய்யப்பட்டது. தமிழிலுள்ள இலக்கணங்களில் எல்லாவற்றிற்கும் புராதனமாகிய தொல்காப்பியம் ஐந்திரத்தை யனுஸரித்து இயற்றப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வைதிக ஸமயந்தவிர வேறு ஸமயமிருந்ததாக நமது நாட்டு நூல்களைக்கொண்டு சொல்லுவதற்கில்லை. சில தமிழ்ச் சொற்களே அதை விளக்குகின்றன. யாகம் என்பதை வேள்வி என்ற தமிழ்ச்சொல் உணர்த்துகிறது. வேதத்திற்கு மறை என்று பெயர். ஆசாரத்திற்கு ஒழுக்கமென்று பெயர். மறை என்பது எப்படி வேதம் என்ற பொருளைத் தருகிறது? வேதம் அதிருஷ்டமான-அதாவது கண்ணுக்குத் தெரியாத-அதாவது மறைந்திருக்கிற-ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லுவது. ஆகையால்தான் வேதம் மறை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அநாதியாக இப்பதங்கள் தமிழில் இருக்கின்றன. ஆகையால் அவை குறிக்கும் விஷயங்களும் அநாதியாக இருக்கின்றனவென்று அறியப்படும். பழைய தமிழ் நூல்களில் வேதங்களையும், யாகங்களையும், பரமசிவனையும் பற்றி ஏராளமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கையில், வேதம் வடக்கிலிருந்து வந்ததாகச் சொல்லுவது ஸரியல்ல. ஆகமம், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவைகளைப்பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சரியை ஈச்வர பக்தியுள்ளவன் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் சொல்லுவது. கிரியை என்ற பாகத்தில் தான் ஆலயம் சொல்லப்

பட்டிருக்கிறது. ஸ்வாமி எங்கும் இருக்கிறார்; அவரைக் கல்லில் வைப்பானேன் என்று கேட்கலாம். எங்கும் அவர் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறோமாயினும், எங்கும் இருக்கிறார் என்ற நினைவு மனதில் இல்லை. ஸ்வாமி எங்குமிருக்கிறார் என்ற எண்ணம் இருந்துவிடில் பொய் சொல்லுவானா? கெட்ட காரியம் செய்வானா? எங்குமவர் இருப்பது உண்மையே. அவர் இருப்பது மாத்திரம் போதாது. அவர்டைய அருளைப் பெறவேண்டும். அதற்கு அவரை எப்படி உபாஸிப்பது? அதைத்தான் ஆகமம் சொல்லுகிறது. ஸூர்ய கிரணம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிரணமும் நெருப்பே. ஆனால் ஒரு துணியை வெய்யிலில் காட்டினால் அதில் தீப்பற்றிக்கொள்ளவில்லை. லென்ஸ் என்ற பூதக்கண்ணாடியை வெய்யிலில் காட்டி அதன் கீழ் ஒரு துணியைப் பிடித்தால் அதில் தீப்பற்றிக் கொள்ளுகிறது. பூதக் கண்ணாடி அனேக கிரணங்களை ஒருமிக்கக் குவிக்கிறது. மின்சார சக்தி (Electricity) எங்குமிருக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்த ஒரு சக்தி ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே எங்குமுள்ள ஈச்வரனுடைய அருள் நமக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய ஆலையம் அவசியமாயிருக்கிறது. குருக்கள் அனுஷ்டான மில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்களே, யார் உள்ளே போனால் என்ன, என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது பாக்கி இருக்கும் ஸ்வாமியையும் வெளியே அனுப்பிவிடுவோம் என்கிறார்கள். கோயிலில் இருக்கும் அநாசாரத்தை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமே தவிர, புதிய அநாசாரத்தைப் புகுத்தக் கூடாது. ஒரு வீட்டில் ஒரு திருடன் புகுந்துவிடின் அதற்காக கதவைக் கழட்டி எப்போதும் திறந்துகிடக்கும்படி விடுவதுண்டா? ஸமான்ய அநாசாரங்களினால் ஸான்னித்தியம் குறைந்துவிட முடியாமல் மகரிஷிகள் பெரிய ஷேத்திரங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் தான் நம்மூரில் கோயிலிருப்பினும், ஷேத்திரத்திற்குப் போய் தரிசனம் செய்யவேண்டும். இருக்கிற அநாசாரத்தை நிவர்த்தி செய்து கோயிலை பரிசுத்தமாக்க வேண்டும். ராஜ்ய வியவகாரங்களின் பொருட்டு மதத்தை மாற்றக்கூடாது. மின்சார சக்தியுள்ள ஒரு இயந்திரத்தில் நாம் தாறுமாறாக குறுக்கிட்டால் தேஹம் போய்விடும். ஆத்ம ஷேமத்தைப் பற்றிய இயந்திரத்தில் குறுக்கிட்டால் ஆத்மா போய்விடும். உள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி எடுப்பதே கிரமம். கோயில்களை சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள நாம் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குருக்களும், தர்மகர்த்தாக்களும் ஸரியாய் விடுவார்கள். புதிது ஸ்திரமாக இராது. ஆடி மாதத்தில் வெள்ளம் வரும்போது கரைகளைச் சில இடங்களில் இடிக்கும். அதைப்பற்றி நாம் கவலைப் படுகிறதில்லை. புது ஆவேசத்தைப்பற்றியும் நாம் கோபப் படவேண்டாம். அது தானாகப் போய்விடும். உலகில் எது ஸ்திரம்? ஒவ்வொரு காலங்களில் எதேச்சாதிகாரிகள் ராஜ்யம் ஆண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது உலகில் அபேதவாத அரசியல்முறை செல்வாக்கடைந்து வருகிறது. ஒன்றும் ஸ்திரமில்லை. ஆலயங்களில் யாவரும் போகலாமென்று ஏற்பட்டுவிட்ட மாத்திரத்தில் எல்லாரும் போய் விடமாட்டார்கள். ஜனங்களிடத்தில் நாம் போய் எது நியாயமென்பதைச் சொன்னால் அவர்கள் கேட்பார்கள். கோயில்கள் சரியாக இராததற்குக் காரணம் நாம் போகாததே. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை யெல்லாம் ஆகமத்தில் கிரியை என்ற பாகம் சொல்லுகிறது.

பிறகு யோகம், ஆத்மா ஈச்வரனிடத்தில் எப்படிக் கலக்க வேண்டு மென்பதைச் சொல்லுகிறது. அவரை எப்படித் தியானம் செய்யவேண்டு மென்று யோகம் சொல்லுகிறது. பிறகு அங்குள்ள நிலையைச் சொல்லுவது ஞானம். ஆகமம் என்பது இதுதான். தர்மசாஸ்த்ரம்

நாம் தனியாக நடக்க வேண்டியதையும் பிறருடன் சேர்ந்து நடக்க வேண்டியதையும் சொல்லுகிறது.

ஆகமம் உபாஸனைக் கிரமங்களைச் சொல்லுவது. சைவாகமம் 28. ஒவ்வொன்றும் நான்கு பிரிவுகளை உடையது. இவை யெல்லாம் ஸ்வதேச சாஸ்த்ரங்கள். இவைகளை நாம் படிப்பதில்லை. ஆகையால் விழிப்புமில்லை. படிப்பெல்லாம் வெள்ளைக்காரப் படிப்பு. ஆகையால் அவர்கள் மாதிரி நடக்கவேண்டு மென்ற ஆசை. உள்ளும் புறமும் சுதேசியாக விருப்பதே சுதேசியம். உள்ளே பரதேசியாக விருந்துகொண்டு வேளியில் மாத்திரம் சுதேசிய மெதற்காக? சீர்திருத்தக்காரர்கள் நமது சாஸ்த்ரங்களை யறியவில்லை. அவைகளை படிக்காததால் கோபமடைகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் செய்வதற்காக நாம் அவர்களிடத்தில் கோபப் படக்கூடாது. எதிர்க் கஷியிடத்திலும் பிரியம் வேண்டு. ஆக மதத்தின் கருத்தை நாம் அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். ஒருவரும் கவனிக்காதிருந்த ஆகமத்திற்கு இப்பொழுது கொஞ்சம் கௌரவம் வந்திருக்கிறது. கிராம தேவதைகளைப் பற்றியும் ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களில் இன்னமும் சக்தி அதிகமாகவே இருக்கிறது. அனாசாரம் அதிகமாக ஏறவில்லை. இதர மதஸ்தர்கள் பூட்ஸ்காலுடன் சிவன் கோயில் விஷ்ணு கோவில்களுக்கு போவதுபோல் கிராமதேவதை கோயில்களுக்கு போவதில்லை. சிவன் கோயில், விஷ்ணு கோயில்களில் ஐவேஜி அதிகமாகவிருப்பதால் வேடிக்கை பார்க்க அங்கு வருகிறார்கள். கிராமதேவதை கோயில்களில் ஐவேஜி அதிகமில்லை யாகையால் அனாசாரமும் குறைவு. எங்கு ஏற்றம் அதிகமோ அங்கு இறக்க மேற்பட்டுவிடின், மள மள வென்று இரங்கும். தமிழ்நாட்டிலும் தெலுங்கு நாட்டிலுமே ஆசாரம் அதிகம் ஏறின. இப்போது இங்குதான் அனாசாரம் அதிகம். வடதேசத்து ப்ராஹ்மணன் மீசை வைத்துக் கொண்டிருப்பான், உக்கா குடிப்பான், தலையை மொட்டை அடித்துக் கொண்டாலும் சிகை வைத்துக் கொடிண்டுப்பான். நமது தேசத்தில் அடியோடு கத்தரித்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். வட தேசத்தில் தென்னாட்டு ஆசாரியர்களுடைய சிஷ்யர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்விடத்தியாரின் ஆசாரங்கள் அந்தக்காலத்தில் அப்படி ஜனங்களை வசியப்படுத்தி வந்தன. எச்சில், சுருட்டு, உக்கா, மதஸ்யம், மாம்ஸம் முதலிய அனாசாரங்கள் தெற்கில் வர வரக் குறைவு. ஆனால் இங்கிலீஷ் ஆசாரம் இங்கு அதிகம். இங்கிலீஷ்காரர்கள் முதலில் இங்கேதானே வந்தார்கள். அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் நம்மிடமே அதிகமாக இருக்கின்றன. வடநாட்டாரிடம் ஆசாரம் குறைவாயிருப்பினும் பக்தி அதிகமுள்ளது. குஜராதில் சாந்த ஸ்வபாவமும் உறுதியும் அதிகம். அது பகவான் பூநீ கிருஷ்ணன் இருந்த இடம். அது கோபிகைகள் பக்தி செய்த நாடு. ஆகையால் பக்தி அதிகம். மஹாராஷ்டிரத்தில் வேகமும் பக்தியும் அதிகம். தெலுங்கு தேசத்தில் முரட்டுத்தனமும் பக்தியும் அதிகம். வங்காளத்தில் கபடமும் பக்தியுமதிகம். தமிழர்கள் எதிலும் பட்டுக்கொள்ள மாட்டார்கள். மற்றவர்கள் வேலை செய்தால் நாம் ஸமத்தில் தலைமை வஹிப்போம். இங்கு எல்லாரும் புத்திசாலிகளாகையால் ஒருவனைப் பின்பற்ற ஜனங்கள் கிடையாது. கூர்ஜரத்தில் 100-க்கு 70 ஜனங்கள் மாம்ஸம் சாப்பிட மாட்டார்கள். அங்கு வைஷ்ணவர்கள் என்றால் மாம்ஸம் சாப்பிடாதவர்கள் என்று அர்த்தம். நமது தேசத்தில் ப்ராஹ்மணரல்லாத வைஷ்ணவர்களில் மாம்ஸம் சாப்பிடக்கூடாதென்ற கட்டுப்பாடில்லை.

வேதம், ஆகமம், தர்மசாஸ்த்ரம், இதிஹாஸம், புராணம் ஆகியவைகளில் ஆத்மக்ஷேமத்திற்கான வழிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாத் தர்மங்களையும் கதையாகச் சொல்லுவது இதிஹாஸம். ஒவ்வொரு தர்மத்தைக் கதையாகச் சொல்லுவது புராணம். இந்த தர்மங்கள் அநாதியானவை. நமது மதத்திற்கு ஆள் பேரில்லை. நடுவில் வந்த ஆசார்யர்கள் ஒவ்வொரு மார்க்கத்தை வற்புறுத்தினவர்களே. ஸ்ரீ ராமானுஜர் பக்தி பெரிதென்று சொன்னார். ஸ்ரீ சங்கரர் ஞானம் பெரிதென்று சொன்னார். 56-தேசங்களில் பாரஸீகம் முதலியனவும் சேர்ந்தவை. இந்த தர்மங்களை ஜனங்கள் ஏற்று அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யவேண்டும். நமது சாஸ்த்ரங்களில் இஹம், பரம் இரண்டுக்கும் ஸாதனமான வழி ஏராளமாய் இருக்கிறது. இதர மத கிரந்தங்களில் தற்போது ஸௌக்கியமாயிருப்பதுக்கு மாத்திரம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது சாஸ்த்ரங்களிலோ இருக்கும் வரையில் ஸௌக்கியமாயிருப்பதற்கு வழி சொல்லி யிருப்பதோடு இறந்த பிறகும் கஷ்டப்படாமல் நல்லகதி அடைய வேண்டிய அளவு மார்க்கங்கள் சொல்லி யிருக்கிறது. நமது சாஸ்த்ரங்களைப் படித்து, அதிலுள்ள தத்துவங்களை அறிந்து, நடக்காததால் எப்பொழுதும் கவலையுள்ளவர்களாயும், கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு மிருக்கிறோம். ஸாத்தியமான அளவாவது நமது சாஸ்த்ரங்களைப் படித்தும், தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டும், இப்பொழுது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களிலிருந்து கரையேர ஈச்வரன் நமக்கு நல்ல ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது எங்கள் ப்ராத்தனை.

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website: <http://www.kamakoti.org/tamil/>